

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/11/2023
Identifikačné číslo spisu:	4118206542
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4118206542.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne I. Y. N., narodenej X. S. XXXX, C. XXX/XX, L., proti žalovanému Mesto Nitra, Štefánikova trieda 80/60, Nitra, IČO: 00 308 307, zastúpené Službyt Nitra, s.r.o., Janka Kráľa 122, Nitra, IČO: 31 447 929, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/66/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/8/2022 z 13. júla 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 15C/66/2018-180 z 30. septembra 2021 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 137, § 228 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 46 ods. 1, § 123, § 129 ods. 1, § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní osvedčila, že so žalovaným uzatvorila Zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy z 28. januára 1999. Následne jej bol pridelený byt č. XX, blok XXX, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. C., ktorý užívala na základe nájomnej zmluvy. Z dôvodov dlhodobého neplatenia nájmu bola žalobkyni daná výpoveď z nájmu s výpovednou lehotou, ktorá uplynula 31. mája 2009. Keďže žalobkyňa nevypratala byt

dobrovoľne bol na okresný súd podaný návrh na vypratanie bytu, pričom súdom vydaný Rozkaz na plnenie sp. zn. 18C/200/2010 nadobudol právoplatnosť 20. decembra 2010 a vykonateľnosť 23. decembra 2010. Pred realizáciou odpredajov bytov bolo potrebné prečíslovať byty, byt č. XX sa prečísloval na č. XX. Z uvedeného dôvodu prišlo k prečíslovaniu predmetného bytu z č. XX na č. XX. Byt č. XX je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov I. I. E. a Y. E.. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí je I. E. s manželkou a vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí je žalobkyňa.

4. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovaná v danom spore. Dôvodnosť svojho nároku odvodzovala zo Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy z 28. januára 1999, na základe ktorej malo prísť zo strany vlastníka - Mesta Nitra k odpredaju predmetného bytu do jej vlastníctva. Právo žalobkyne ako nájomcu predmetného bytu však zaniklo v dôsledku výpovede prenajímateľa z nájmu bytu 28. januára 2009 z dôvodu, že si neplnila riadne svoje povinnosti nájomcu bytu a neplatila nájomné a úhrady za plnenie poskytované s užívaním bytu za obdobie dlhšie ako tri mesiace. Následne mestské zastupiteľstvo neschválilo odpredaj bytu žalobkyni, keďže z odpredaja vyňalo byty, ktorých nájomcovia pre neplnenie si povinností spojených s nájmom majú výpoveď z nájmu. Súd prvej inštancie na základe uvedených skutočností ustálil, že žalobkyňa nepreukázala existenciu základného právneho vzťahu viažuceho sa k nehnuteľnosti, z ktorého by bolo možné osvedčiť záver o existencii právneho vzťahu medzi stranami sporu ako základného predpokladu na založenie jej legitimácie v tomto spore.

5. Súd prvej inštancie ďalej ustálil, že žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitimovaný, pretože žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam voči subjektu, ktorý nie je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastní nehnuteľností. Z predloženého listu vlastníctva vyplynulo, že žalovaný nie je vlastníkom ani jedného z bytov v bytovom dome na C. XX, L.. Z toho dôvodu okresný súd dospel k záveru, že žaloba je voči žalovanému nedôvodná.

6. Keďže súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie, meritom veci sa nezaoberal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

7. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 25Co/8/2022 z 13. júla 2022 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorý prvým výrokom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a druhým výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

8. V odôvodnení konštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožnil výrokom napadnutého rozsudku ako aj s jeho odôvodnením. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec správne právne posúdil.

9. K aktívnej vecnej legitimácii žalobkyne v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa nemá k predmetnému bytu žiadny právny vzťah, žiadnym listinným dôkazom v konaní nepreukázala, že jej svedčí vlastnícke právo k predmetnému bytu. Zmluva o budúcej zmluve z 28. januára 1999, z ktorej žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na vlastnícke právo k bytu, jej vlastnícke právo nezakladá, keďže jej právo na kúpu bytu zaniklo tým, že jej dňa 28. januára 2009 bola daná výpoveď z nájmu predmetného bytu pre porušenie nájomnej zmluvy. Proti tejto výpovedi žalobkyňa neuplatnila žiadny opravný prostriedok, výpoveď žiadnym spôsobom nenamietala a nespochybnila. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa nemá k danému bytu po dobu niekoľkých rokov žiadny právny vzťah.

10. K pasívnej vecnej legitimácii odvolací súd uviedol, že žalobkyňa v žalobe ako žalovaného označila Mesto Nitra, ktoré v čase podania žaloby nebolo ako vlastní bytu zapísané na LV č. XXXX, k. ú. C., preto nie je splnená podmienka pasívnej vecnej legitimácie žalovaného.

11. Ako absolútne nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil žalobu v časti určenia, že I.. I. E. a manželka Y. E. sú vlastníkami bytu č. XX na X. poschodí bytového domu, C. XX. Žalobkyňa v tejto časti nie je aktívne legitimovaná na podanie takejto žaloby, keďže nemá žiadny právny vzťah k bytu č. XX, I.. I. E. s manželkou Y. E. nie sú stranami sporu a Mesto Nitra ako žalovaný nie je zapísané ako vlastník tohto bytu.

12. K namietanej zmätočnosti v označovaní bytov č. XX a č. XX odvolací súd uviedol, že administratívne prečíslovanie bytov nemôže byť dôvodom ich zmätočnosti ani dôvodom pre plnenie zo strany žalovaného na základe Zmluvy o budúcej zmluve z 28. januára 1999. Administratívne prečíslenie nemôže byť dôvodom pre určenie jej vlastníckeho práva k bytu, ktorý jej bol pridelený (byt č. XX) a ktorý aj užívala.

Dovolanie

13. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP navrhujúc rozsudok odvolacieho súdu zrušiť v celom rozsahu.

14. V dovolaní namietala neplatnosť výpovede z nájmu z dôvodu nesprávneho postupu žalovaného, ktorý bol kompetentný podať výpoveď z nájmu až po predchádzajúcom súhlase príslušného orgánu štátnej správy a príslušného súdu, a to s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka. K výpovedi z nájmu mohlo dôjsť iba na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva v Nitre, pretože s nakladaním majetku, konkrétne predaného bytu bolo už rozhodnuté platným uznesením a mestské zastupiteľstvo nemalo žiadny dôvod na zmenu už prijatého uznesenia o budúcom prevode vlastníctva. Právne úkony súvisiace s nakladaním bytu bol žalovaný povinný zverejniť na webovej stránke a až po ich účinnosti konať.

15. Dovolateľka ďalej poukázala na neplatnosť dražby, keďže neboli splnené podmienky na jej výkon. Správca bytu č. XX svojím konaním zbavil žalobkyňu povinnosti platiť nájomné a služby spojené s užívaním bytu a zároveň v zmluve z roku 1999 nebolo zriadené záložné právo v prospech žalovaného, preto nemohlo dôjsť k jeho výkonu. Základnými podmienkami výkonu dobrovoľnej dražby je existencia pohľadávky a výkon záložného práva, pričom tieto podmienky v konaní neboli naplnené, súd ich neskúmal, dôkazy predložené žalobcom ignoroval a vo svojom rozhodovaní sa súdy oboch inštancií opierali iba o nezmyselné tvrdenia. Podľa dovolateľky príklepom bolo nadobudnuté vlastnícke právo k bytu, ktorý právne ani fakticky neexistuje, pretože podľa popisu bytu v Notárskej zápisnici N 576/2016, Nz 44787/2016, NCRis 45826/2016 z 18. novembra 2016 (ďalej len „notárska zápisnica“) takýto byt sa v čase dražby ani v čase spísania dovolania v bytovom dome nenachádzal. V súvislosti s dražbou dovolateľka namietala, že sa na dražbe nezúčastnil notár. Notárska zápisnica spísaná v priebehu dražby bola výsledkom opakovanej dobrovoľnej dražby a mala byť spísaná v deň jej konania s dátumom 18. novembra 2016 v L., nie P.. Žalobkyňa je presvedčená, že dražba bola jej účastníkmi zmanipulovaná s vopred dohodnutým vydražiteľom.

16. Dovolateľka ďalej poukázala na svojvoľnosť a nespravodlivosť rozhodovania a postupu okresného súdu v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Právny zástupca vydražiteľa, ktorý bol podľa názoru žalobkyne vedľajším účastníkom, vystupoval zároveň aj ako právny zástupca žalovaných 1. a 2., ktorí žiadne dôkazy preukazujúce zákonnosť postupu nepredložili, iba trvali na svojich nepodložených vyjadreniach. Prvostupňový a odvolací súd vo veci nekonali spravodlivo a nevyhodnocovali dôkazy voči žalobkyňi. Už počas vedenia pojednávania vo veci neplatnosti bolo zrejmé, aké bude rozhodnutie. Odvolacím súdom vydané rozhodnutie je v príkrom rozpore so spravodlivým konaním.

17. Žalobkyňa ďalej namietala, že žalovaný v konaní nie je zastúpený Službyt Nitra, s.r.o. ako sa uvádza v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu. Žalobkyňa uzatvorila Zmluvu o budúcej zmluve na prevod vlastníctva k bytu z roku 1999 s vlastníkom bytu, nie so správcom bytov. Poukázala tiež na nesprávne konanie v mene vlastníka bytov - mesta Nitra, keď na Zmluve č. 1/11/2016 o prevode vlastníckeho

práva a zriadení záložného práva z 31. marca 2016, ktorej predmetom predaja bol byt č. XX na X. poschodí, C. XX, L., kupujúcim I. I. E. a predávajúcim Mesto Nitra, v mene ktorého zmluvu podpísal nie štatutár mesta - primátor, ale riaditeľ a konateľ spoločnosti Službyt Nitra, s.r.o. W., ktorý nebol a nie je štatutárom mesta Nitra. Ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra okresného súdu k právnym úkonom prevodu vlastníctva k bytom nie je správca oprávnený konať.

18. Dovolateľka v dovolaní namietala svojvoľné prečíslovanie bytov zo strany správcu bytov, ktorý tak konal bez písomnej zmeny uzatvorených dodatkov k zmluvám, teda neplatne a zmätočne. O zmene číslovania informoval budúcich vlastníkov iba ústne pred podpisom zmlúv. Písomné dôkazy predložené v súdnom konaní preukazujú, že žalobkyňa užívala byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí, C. XX, L., ktorý nebol predmetom dražby.

19. Žalobkyňa poukázala na nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý mal spojiť konanie o plnenie zo zmluvy o budúcej zmluve a určenie vlastníctva k bytom tak, ako to upravuje platný Civilný sporový poriadok.

20. Podľa žalobkyne súdy oboch inštancií boli v konaní povinné skúmať platnosť a zákonnosť postupu dobrovoľnej dražby až po spísanie notárskej zápisnice a tiež predmet zápisu vlastníctva k nehnuteľnosti v prospech vydražiteľa. Prvostupňový a odvolací súd pri rozhodovaní nevyhodnocovali dôkazy, či boli dané zákonné podmienky na dražbu, či bola žalobkyňa dlžníkom žalovaného 1 (pravdepodobne malo byť uvedeného len žalovaného - poznámka NS SR), či uzatvoril navrhovateľ dražby a dražobník Zmluvu o výkone dražby.

21. Žalobkyňa je toho názoru, že pasívne vecne legitimovaný nemohli byť všetci vlastníci bytov, ako tvrdil právny zástupca vydražiteľa, keďže vlastníci bytov na C. XX, XX a XX uzatvorili so správcom Zmluvu o výkone správy podľa § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. a nie Zmluvu o spoločenstve podľa § 7 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z.

22. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie a odvolací súd dospeli k jednoznačnému záveru o nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie. Dovolanie podľa žalovaného nie je prípustné, keďže nie je naplnená podmienka podľa § 420 písm. f) CSP, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva. Podľa žalovaného si žalobkyňa doposiaľ nepriznala chybu, a to, že riadne a včas neplatila nájomné a úhrady za plnenie poskytované s užívaním nájomného bytu, pričom celkový konečný nedoplatok presiahol 10.000 eur, a z toho dôvodu bola v roku 2009 vypovedaná zmluva o nájme.

Posúdenie veci dovolacím súdom

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom [§ 429 ods. 2 písm. a) CSP], bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne odmietne.

24. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

25. Dovolací súd považuje za prospešné opakovane pripomínať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v

dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým.

26. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

27. V danom prípade z dovolania žalobkyne vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 420 písm. f) CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

28. V zmysle § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej vade zmätočnosti.

30. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom odvolacom návrhu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

31. Dovolateľka v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP odvolaciemu súdu vytýkala nedostatky spočívajúce v neplatnosti výpovede z nájmu, neplatnosti dražby, svojvoľnosti rozhodovania okresného súdu v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby a svojvoľnosti prečíslovania bytov zo strany správcu. Dovolateľka namietala, že žalovaný v konaní nie je zastúpený spoločnosťou Službyt Nitra, s.r.o. a poukázala na nesprávny postup súdu, ktorý nespojil veci spolu súvisiace. Podľa dovolateľky súdy oboch inštancií opomenuli v konaní skúmať zákonnosť postupu dobrovoľnej dražby a zápis vlastníctva k vydraženej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti. Dovolateľka nesúhlasila s právnym názorom, že pasívne vecne legitimovaný mali byť všetci vlastníci bytov.

32. Dovolací súd sa zaoberal námietkou dovolateľky vo vzťahu k zástupcovi žalovaného spoločnosti Službyt Nitra, s.r.o., a to z namietaného hľadiska, či v mene žalovaného konal oprávnený subjekt. Dovolací súd poukazuje na l. č. 168 súdneho spisu, v ktorom je založené splnomocnenie, ktorým primátor mesta Nitry splnomocnil Službyt Nitra, s.r.o. na konanie v súdnom spore s uvedením účastníkov tohto sporu, o plnenie zo zmluvy o budúcej zmluve (petit uvedený v žalobe) vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 16C/18/2017 (správne mala byť uvedená sp. značka 15C/66/2018, poznámka odvolacieho súdu) ako aj na podanie opravných prostriedkov a dovolania. Dovolací súd vyhodnotil takéto zastúpenie ako súladné s § 89 ods. 1 a nasl. CSP, podľa ktorého sa strana môže dať v konaní zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí. Preto túto námietku dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Nesúvisiace s daným sporom je tvrdenie žalobkyne, že Zmluvu č. 1/11/2016 o prevode vlastníctva a zriadení záložného práva z 31. marca 2016, v ktorej ako kupujúci vystupuje I. I. E., v mene Mesta Nitra ako predávajúceho podpísal riaditeľ a konateľ spoločnosti Službyt Nitra, s.r.o., ktorý

na to nebol oprávnený, keďže predmetom tohto sporu nebolo posúdenie Zmluvy č. 1/11/2016 z 31. marca 2016.

33. Dovolací súd tiež zmieňuje, že z LV č. XXXX (l. č. 43 - 56 súdneho spisu) vyplýva, že byt č. XX má veľkosť 82,21 m² a byt č. XX má výmeru 64,92 m². Znamená to, že je preukázané, že muselo dôjsť k administratívne prečíslovaniu predmetných bytov v období rokov 1999 - 2016 ako to tvrdil žalovaný, pretože predmetom Zmluvy o prevode vlastníctva (návrh) založenej za žalobou na l. č. 4 - 8 súdneho spisu, z článku III. vyplýva celková podlahová plocha bytu č. XX s pivnicou 64,92 m² (t. j. totožná výmera bytu č. XX z LV č. XXXX) .

34. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

35. Dovolateľka v konaní ďalej namietala, že súd prvej inštancie nespojil do jedného konania konanie o plnenie zo zmluvy o budúcej zmluve a určenie vlastníctva k bytom. Žalobkyňa v dovolaní neuviedla konkretizáciu konania o určenie vlastníctva k bytom (strany konania, spisová značka, súd, na ktorom sa konanie vedie), preto nebolo možné zo strany dovolacieho súdu vyhodnotiť správnosť postupu okresného súdu. Ak by však aj teoreticky išlo o konania vhodné na spojenie, ktoré okresný súd nespojil do jedného konania, zo strany okresného súdu nejde o pochybenie takej intenzity, ktoré by porušovalo právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces a zakladalo by dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP.

36. Námietku dovolateľky, že súdy oboch inštancií neskúmali zákonnosť postupu dobrovoľnej dražby a zápis vlastníctva k vydraženej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti, dovolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je preukázanie subjektívneho práva na strane žalobcu, ktorý žaluje stranu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, teda má pasívnu vecnú legitímáciu. Ak súdy oboch inštancií dospeli k záveru, že žalobkyni nesvedčí subjektívne právo, samotná táto skutočnosť je dôvodom na zamietnutie žaloby, a preto súdy neboli povinné skúmať zákonnosť postupu dobrovoľnej dražby a zápis vlastníctva k vydraženej nehnuteľnosti. Zároveň v danej súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že dobrovoľná dražba, na ktorú poukazuje žalobkyňa bola predmetom skúmania v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16C/18/2017.

37. Námietku žalobkyne o nesúlase s právnym názorom súdov v otázke pasívnej vecnej legitímácie, dovolací súd vyhodnotil ako neprípustnú, keďže nesprávne právne posúdenie veci (ani keby k nemu naozaj došlo) nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (R 54/2012 a R 24/2017). Podľa § 432 ods. 1 CSP nesprávnym právnym posúdením možno argumentovať, ak dovolateľ napáda rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 421 CSP. V takom prípade je ale potrebné uviesť právne posúdenie veci, ktoré dovolateľ pokladá za nesprávne a uviesť v čom spočíva nesprávnosť. Takéto atribúty ale dovolanie žalobkyne neobsahuje. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Na okraj dovolací súd poznamenáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s posúdením vecnej legitímácie okresným ako aj krajským súdom, keďže obsah spisu nedáva podklad pre iný záver ako ten, že žalobkyni nesvedčí tvrdené subjektívne právo (nie je vlastníčkou predmetného bytu) a žalovaný nie je nositeľom subjektívnej povinnosti (nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti).

38. Námietky dovolateľky spočívajúce v neplatnosti výpovede z nájmu, neplatnosti dražby, svojvoľnosti rozhodovania okresného súdu v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby, dovolací súd vyhodnotil ako neprípustné, keďže ide o námietky jednak skutkovej povahy, ktorými sa tak okresný súd ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach nezaoberali, keďže sú aj predmetom iných súdnych sporov a nájma, ktoré

nespadajú do dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP a nezakladajú vadu zmätočnosti.

39. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

40. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

41. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.